

13 -07- 1992

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

23.057/II/PE

Betreft : heffing op de bescherming van de oppervlaktewateren
(dienstjaar 1990).

Mevrouw de Minister,

Ter zittingen van 23 oktober 1991, 12 februari 1992 en 25 juni 1992 hebben de verenigde afdelingen van de vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht die door een Franstalige inwonster van een taalgrensgemeente werd ingediend wegens het feit dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie van Financiën en Begroting, haar een Nederlandstalig betalingsbericht en een dito herinneringsschrijven heeft gestuurd i.v.m. een heffing op de bescherming van de oppervlaktewateren.

Het gaat om Mevr. [REDACTED], [REDACTED] te 1780 WEMMEL. De documenten werden gestuurd aan dhr. [REDACTED] op hetzelfde adres.

De betrokkene klaagt erover dat zij op haar vraag aan het Vlaamse Gewest om een Franstalig document te ontvangen, geen antwoord heeft ontvangen.

Als gevolg aan de vraag om inlichtingen van de V.C.T. heeft uw ambtsvoorganger, dhr. [REDACTED], bij brief van 29 juli 1991 het volgende geantwoord :

"Na onderzoek door mijn administratie is gebleken dat het informaticacentrum bevoegd voor het versturen van de aanslagbiljetten de aanvraag van mevr. [REDACTED] niet heeft kunnen verwerken omdat betrokkene niet werd ingekohierd en als dusdanig niet terug te vinden was in het kohier.

./.

Vermits noch de voornaam van haar echtgenoot, noch het kohierartikel, noch elk ander gegeven m.b.t. de aanslag in de brief van mevr. ████████ werd vermeld, was het niet mogelijk een nieuwe Franstalige aanslag op te maken.

Vermits de voornaam van de echtgenoot thans bekend is, zal het verzoek van betrokkene worden ingewilligd."

Aangezien de klaagster de identiteit van haar echtgenoot, i.c. de heffingsplichtige, niet had meegedeeld, is de V.C.T. van oordeel dat ze niet over voldoende elementen beschikt om over de gegrondheid van de klacht te oordelen.

De V.C.T. herinnert aan de principes die ter zake moeten worden toegepast.

- Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. worden aanslagbiljetten beschouwd als betrekkingen met particulieren.
- Met toepassing van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is op de diensten van de Vlaamse Executieve, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit zijn ambtsgebied, de taalregeling van toepassing die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.
- In de randgemeenten, zoals Wemmel, gebruiken de plaatselijke diensten, overeenkomstig artikel 25 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, in hun betrekkingen met een particulier, de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.
- Bijgevolg dienen, in die gemeenten, de aanslagbiljetten integraal in de taal van de particulier te zijn gesteld.
- In haar advies nr. 22.067/22.149 van 6 december 1990 betreffende de aanslagbiljetten i.v.m. de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren voor 1990, was de V.C.T. van oordeel dat de Minister van de Vlaamse Gemeenschap de nodige maatregelen moet nemen om de taalaanhorigheid van de particulieren van de gemeenten met een speciale taalregeling te kennen, met dien verstande dat ingeval de taal die door de particulier wordt gebruikt niet bekend is, bij wijze van vermoeden "juris tantum" moet worden aangenomen dat de taal van het gebied ook die is van de particulier die er woont;

- Het voornoemde advies werd o.m. bevestigd door de adviezen 23.055 van 30 mei 1991, 22.305 van 7 maart 1991 en 23.156 van 3 juni 1992.
- Indien er geen enkele aanwijzing bestaat om die taalkeuze te achterhalen, aanvaardt de V.C.T. dat de centrale dienst zich in de taal van de woonplaats van een particulier tot deze laatste richt, en dan nog mits toevoeging van een nota bene in de minderheidstaal waarbij op de mogelijkheid gewezen wordt om voor hem bestemde formulieren in zijn taal te krijgen, ingeval het om een inwoner van een gemeente gaat bedoeld in de artikelen 7 en 8 der gecoördineerde taalwetten (cfr. V.C.T. adviezen nrs. 17.198 van 13 maart 1986 en 24.040 van 18 maart 1992).

Dit advies wordt aan de klagster gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

